

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ دسمبر ۲۰۱۸

انصاف باید داشت!!

دوشنبه- ۱۹ قوس ۱۳۹۷ - کابل: امروز که به حساب فرنگی ۱۰ دسمبر ۲۰۱۸ است، به مانند شاید هم بهتر است نوشت به تقلید از کشور های اروپائی، محافل چندی به مناسبت حقوق بشر و هفتاد ساله شدن آن در سراسر افغانستان برگزار گردید، تا جایی که از انعکاس خبری محافل در رسانه ها بر می آید، اگر نگوئیم همه به جرأت می توان نوشت در اکثر محافل به خصوص آنهایی که پول تدویر را از ریاست نا مستقل دفاع از حقوق بشر دولت دست نشانده نگرفته بودند، آنقدر بر رئیس و اعضای این کمیته تاخت و تاز صورت گرفت تو گوئی آنها اصلاً بشر نیستند و از حق و حقوقی برخوردار نیستند. به همین مناسبت در تبصره امروز توجه شما را به همین موضوع جلب می نمایم:

۱- از فرد فرد منتقدان کلیت این کمیته، رئیس و اعضای بالارتبة آن می خواهم شریفانه و صمیمانه بگویند اگر خود با در نظر داشت شرايطی که "کمیته مستقل دفاع از حقوق بشر" به وجود آمده، تمویل می شود و دستور می گیرد، به جای "سیما سمر" و همکارانش می بودند چه می کردند؟ در حالی که:

الف- از لحاظ اقتصادی این دولت دست نشانده و بادرانش است که آنها را تمویل کرده، هرگاه کلمه ای مخالف سیاست ها و عملکرد دولت حرف بزنند، نان شان را قطع می نمایند.

ب- از لحاظ اداری از که تا مه افراد آن به وسیله دولت دست نشانده، مقرر گردیده، هرگاه بوئی از مخالفت آنها به دماغ گردانندگان دولت دست نشانده برسد، آنها را بر طرف و یا به یکی از پستوله های پشت داش تبدیل می نمایند.

پ - از لحاظ امنیتی هم دفتر مرکزی شان در کارته سه و هم سایر مراکز شان در ولایات، مطلقاً وابسته حمایت نهاد های امنیتی هستند و هرگاه حرفی در مخالفت با نهاد های امنیتی بزنند، می دانید که با فرستادن چند تن از مهمانان جناب رئیس به سراغ شان، همه را من جمله پیرزنان و پیر مردان شان را جوانه مرگ می سازند.

۲- آنها موظف هستند کارهای شان را در پناه دولتی پیش ببرند که:

الف- محصول تجاوز و کشتار بیدریغ خلق ما به وسیله نیروهای اشغالگر است.

ب- در ترکیب داخلی آنها یک جناح که دستان شان از ۴۰ سال بدین سو تا مرفق به خون خلق ما آغشته است، جناح دیگر که تکنوکراتها باشد از آنجائی که خود بی ریشه هستند، ناگزیر ناف شان را با متجاوزان و اشغالگران بسته اند، یعنی نه حق دارند، نه چشم و گوش، تا جنایات و آدمکشی های بادران شان را ببینند، بشنوند و قضاوت نموده افشاگری نمایند.

پ- هیولای جنگ نه تنها دولت دست نشانده را در درون خود غرق نموده است، بلکه به هرطرفی که جهت حلی مشکل دست می اندازد، با یک هیولای بیرون شده از جنگ و ناقض حقوق بشر سروکار پیدا می نماید. کمیته نامستقل نمی تواند، جنایات خلقی ها را افشاء کند زیرا اتحاد "غنی احمدزی" با شووینیست ها به هم می خورد، نمی تواند جنایات پرچمی ها را افشاء کرده آنها را راهی محاکمه کند، زیرا ائتلاف سکتریسست ها و راسیست با "عبدالله عبدالمود" به هم می خورد، نمی تواند آنهایی را که باعث نابودی شهر کابل و کشته شدن ۶۵ هزار نفر گردید افشاء نمایند زیرا در آنصورت هم قانونی، عبدالله و "قهرمان ملی" در گور معذب خواهد شد و هم عامل موساد "برادر" "گلبدین" رنجش پیدا خواهد نمود، این بیچارگان حتا اجازه ندارند بگویند که بالای چشم "ملا عمر" و باندش ابرو وجود دارد زیرا در آنصورت گذشته از طالب، "خلیلزاد" نیز خواهد رنجید.

۳- فکر می کنید با در نظر داشت شرایط کاری، اگر شما به جای آنها می بودید چه می کردید. بدون آن که منتظر جواب شما باشم از جانب خود جواب می نویسم، اگر اشتباه کرده بودم می توانید تصحیح کنید:

الف- هرگاه ذره ای از شرافت، میهنپرستی، انساندوستی و احترام به حق حیات، احترام به حقوق زن، احترام به اقلیت های قومی، مذهبی و زبانی در شما وجود می داشت، بدون آن که خود را به معاش دالری آلوده بسازید با چنان صدای بلندی توأم با استعفای تان افشاگری می نمودید که گوش فلک از آن کر می شد. حتا اگر امروز صدایتان شنیده نمی شد و حتا بدون پژواک باقی می ماند، تاریخ و نسل های آینده بر مبنای همان افشاگری، در مورد حکمش را صادر می نمود.

ب- هرگاه به مانند "سیما سمر" و ایادی دور و برش نه وجدان می داشتید نه شرافت و نه هم خرابی وطن و رنج هموطن شما را رنج و عذاب می داد، در آنصورت همان کاری را می کردید، که "سیما سمر" ها تا حال انجام داده اند. یعنی دولت دست نشانده و جنایتکار و نیروهای اشغالگر را با تدویر محافل تان، رنگ و روغن می نمودید. به عبارت رساتر خود نیز با اختفای جنایات، به جنایتکاران می پیوستید. تا قضاوت شما چه باشد.

دیده شود چه می شود!!